

Harjoituksia pidettiin joskus vanhan yhteislyseon pihalla. "Herusta" oikealle Eero Vantunen, Eino Kosola, Esko Malmivaara, Leino Nisula, Matti Lento, Jarmo Malivaara ja rivistön oikeasta laidasta ovat tunnistettavissa ainakin Vihtori Svahn ja Hannu Vainio.

kantaa, mutta nauraa tutun makeasti. Jutun mukaan hän opetti pelaajille rintapotkua laittamalla pallon kahden tiiliskiven väliin. Toisen tarinan mukaan joukkue oli junalla matkalla etelään. Seinäjoella oli pitkä pysähdys ja yksi pelaajista päätti kipaista "pitkäripaaseen" hakemaan apua janoonsa. "Heru" juoksi perään ja huusi myyjälle: "Ei sille saa myydä, se on alaikäinen" ja kaupanteko peruuntui.

Suuressa seurassa on luonnollisesti ollut vaikeampiakin päiviä kentällä koettujen tappioiden lisäksi. Ikävimmäksi ja oikeastaan ainoaksi hän määrittelee '80-luvulta alkaneeet talousvaikeudet, jotka huipentuivat velkasaneerukseen '90-luvun alussa. Syiden selvittyä hän kieltäytyi jatkamasta seuran johtokunnassa, mutta muutamien vuoden tauko pumpptasi "vihreävalkoisen" sydämen jälleen sykkimään myötätuntoa seuran hyväksi.

Edellä kerrottu on vain pintaraapaisua "Herun" aikaansaannoksista. Jalkapallon rinnalla hän oli yksi niistä palloveikoista, jotka innokkaimmin olivat tuomassa jääkiekkoa Kokkolaa rakentamassa Lähteen Urhon, Kerttusen Kallen, Aiteron Pekan ja kumppanien kanssa ensimmäistä kaukaloa Rautatiekadun ja Itäkirkkokadun kulmaan. Luonnollisesti myös jääpalloluulu kuuluu talvisten harastusten joukkoon. Kunnalliselämä on "Herun" kohdalla oma lukunsa. Vuosikymmenet hän oli kaupunginvaltuustossa suurimman ryhmän sdp:n keulamiehiä ja ahkerimpia sanankäyttäjii kotikaupungin puolesta, joskus puoluerajatin ohittaan. Haastattelu on sopiva päättää kysymykseen: "Mistä on aika löytynyt tähän kaikkeen?"

– Sano se. Lisbeth on ollut oivallinen vaimo.

Herun suusta

Tässä julkaisussa on vuosien varrella haastateltu "Herua" lukuisia kertoja. Ehkä yksi parhaista esimerkeistä hänen jalkapallofilosofiastaan on hänen itsensä kirjoittama "Joukkueenjohtajan päiväkäsky", joka löytyy ensimmäisestä Pallo-Veikosta vuodelta 1966. Suositellaan luettavaksi. Seuraavaan on koottu muutamia hänen myöhempiä ajatuksia, jotka on poimittu Pallo-Veikosta.

1972: Luja usko, ahkeruus ja seurahenki, siinä aseet, joilla onnistumme.

1973: Kokkolalainen jalkapalloyleisö vaatii meiltä paljon, sen tiedämme. Kun kuulee jännäreitten puhuvan, tulee monesti mieleen, että tåkäläinen yleisö on hemmoteltu hyvällä menestyksellä ja hyvällä kotimaisella jalkapalloilulla pilalle.

1973: joukkueenjohtajan roolista: Riippuu ensinnäkin miehestä, joka nämä tehtävät ottaa vastaan. Itselleni olen kuitenkin pyrkinyt luomaan käsityksen, että tämä on kuin isä perheessä.

1974: Nykyinen joukkueemme on kasvanut kokkolalaista pojista, jotka ovat saaneet viettää ihania lapsuuden ja nuoruuden hetkiä KPV:n junioritoiminnassa. Toivon, että asiat luistavat näin jatkossakin. Meillä on esimerkillisiä ja suurta luottamusta nauttivia juniorivalmentajia, joiden pariin voitte poikanne ohjata.

1975: Jalkapalloilu on niin hieno peli. Kokkolassa on ollut mukava liikkua asian parissa. Kun täällä puhutaan jalkapalloilusta, niin ei puhuta mykille. Lajin kulttuuri on kaupungissa niin korkealla, että aina löytyy keskustelukumppani

"riittävän korkealta tasolta."

1978: On tiedettävä jo ennen kentälle menoa mistä on kyse. Kävelijöitä ja taaksepäin pyörittelijöitä ei tulla hyväksymään. Ja kyllä joukkue tulee varmasti itsekin pitämään huolen siitä, että toisten kyydillä ratsastusta yrittävät lentävät ulos.

1979: Muistan sen ajan, kun yleisö moitti, että KPV pelaa liian lujaa peliä. Toivon sen ajan palaavan. Luja peli tuo menneet hyvän ottelun ainekset tullessaan ja yrittänyttä ei laiteta.

1979: Cooperissa kyllä tehtiin hyviä tuloksia, mutta lähtönopeus oli heikko. Alku näytti hyvältä, mutta taidettiin tehdä virhearvioiteja. Kesän tunnelmaa kuvaa mielestäni laiskuus.

1984: Viime aikoina olen usein pohtinut myös sitä, että onko meidän aina pakko olla mestaruussarjassa. En ole täysin vakuuttunut kummatakaan vaihtoehdosta.

1986: Motivaatiokysymys

on mielestäni se tekijä, johon itse haluan voimakkaimmin puuttua. Pelaaminen on iloista taistelua, leikkiä kumminkin, jossa suurin tavoite pitää olla kaverin voittaminen joka tilanteessa. Meillä ei menty viime kesänä tilanteisiin kuin miesten pitää mennä, olla ensimmäisenä pallossa kiinni.

Yhteistyössä

Haluan lukeutua "Herun" suhteen siihen joukkoon, jossa kumpikin osapuoli voi sanoa olevansa ystäviä keskenään. Olen oppinut tuntemaan hänet miehenä, joka sanoo ajatuksensa jokaisen ymmärtämällä kiellä eikä kumartele mihinkään suuntaan. Läpi vuosikymmenten on pari tapausta pysynyt päällimmäisinä jalkapallomuistoinani. Ystävytemme alkoi Raahenkadulta, jossa kumpikin asuimme. Joskus '50-luvun alkupuolella "Heru" pyysi minua heittelemään hänelle palloja takaisin, kun hän vanhalla raviradalla

piti yksinään laukaisuharjoituksia.

Toinen tapaus ajoittuu '60-luvun puolivälin paikkeille. Törmäsin "Heruun" Askon kullalla (nyk. Nordea). Keskusteltuamme pidettyjen kunnallisaalien tuloksesta jatkoimme KPV:sta. Molempia kaiveli silloinen päivän tilanne kaupungin kakkosseurana. Keskustelu tuotti tuloksena kävelyn Vapen (nyk. Terassitalo) konttoriin juttelemaan Peltoniemen Jukan kanssa ongelmasta. Syntyä ajatus pitää pelaajille "syntyihin syviin" ulottuva hengenkohotustilaisuus urheilutalolla. Tilaisuus päättyi ikimuistettavaan yksituumaisuuteen. Itse sain osakseni olla mukana vahvistamassa "Herun" hyväksymää pelaajamateriaalia Jukan kanssa ja näyttävimpänä hankintana oli Hautalan Riston saaminen vahvistamaan joukkuetta. Seuraavana kautena joukkue nousi mestaruussarjaan.

vote

KPV:n edustusjoukkuetta '50-luvun alkupuolelta, vas. Ahti Salo (näkyä osittain), Martti Särkijärvi, Eero Vantunen, Mikko Vacklin, Kalevi Tiainen, Jalo Telimaa, Kalle Vähäkainu, Hannu Vainio.

P. KUUSELA OY

Vingenkatu 16 A, FIN-67100 Kokkola

Tel. +358-6-8349 600

Fax +358-6-8349 601

GSM +358-50-552 7404

E-mail: pekka.kuusela@kolumbus.fi

RHI
REFRACTORIES